

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 13 d.*

„Konkurencija — SESV 101 straipsnio 1 dalis — Kartelis — Apribojimo reikšmingumas — Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 — 3 straipsnio 2 dalis — Nacionalinė konkurencijos institucija — Veiksmas, galintys paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą — Pradėta procedūra ir sankcija — De minimis pranešime apibrėžtų rinkos dalies ribų neviršijimas — Apribojimas pagal tikslą“

Byloje C-226/11

dėl 2011 m. gegužės 10 d. *Cour de cassation* (Prancūzija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. gegužės 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Expedia Inc.

prieš

Autorité de la concurrence ir kt.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einantis A. Rosas, teisėjai U. Løhmus (pranešėjas), A. Ó Caoimh, A. Arabadjiev ir C. G. Fernlund,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. birželio 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Expedia Inc.*, atstovaujamos advokatų F. Molinié ir F. Ninane,
- *Autorité de la concurrence*, atstovaujamos F. Zivy ir L. Gauthier-Lescop, padedamų advokato É. Baraduc,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J. Gstalter,
- Airijos, atstovaujamos D. O'Hagan,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Szpunar,

* Proceso kalba: prancūzų.

— Europos Komisijos, atstovaujamos N. von Lingen ir B. Mongin,
— *Autorité de surveillance AELE*, atstovaujamos X. Lewis ir M. Schneider bei M. Moustakali,
susipažinęs su 2012 m. rugsėjo 6 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

1. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 101 straipsnio 1 dalies ir 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 3 straipsnio 2 dalies aiškinimu.
2. Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp bendrovės *Expedia Inc.* (toliau – *Expedia*) ir *Autorité de la concurrence* (Konkurencijos institucija, buvusi *Conseil de la concurrence* (Konkurencijos taryba)) dėl pastarosios pradėtų procedūrų ir skirtų piniginių sankcijų už *Expedia* ir *Société nationale des chemins de fer français* (Prancūzijos valstybinė geležinkelių bendrovė, SNCF) (toliau – SNCF) sudarytus susitarimus dėl bendros dukterinės bendrovės įsteigimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

3. Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:
„1. Valstybių narių konkurencijos institucijos ar nacionaliniai teismai, taikydami nacionalinius konkurencijos įstatymus susitarimams, įmonių asociacijų sprendimams ar suderintiems veiksams tokia prasme, kaip apibrėžta [EB] 81 straipsnio 1 dalyje, jei jie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių tokia prasme, kaip apibrėžta minėtoje straipsnio dalyje, tokiems susitarimams, sprendimams ar suderintiems veiksams taiko ir [EB] 81 straipsnio nuostatas. <...>
2. Nacionaliniais konkurencijos įstatymais negali būti draudžiami susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ar suderinti veiksmai, kurie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių, tačiau neribojantys konkurencijos, kaip apibrėžta [EB] 81 straipsnio 1 dalyje, arba tenkinantys [EB] 81 straipsnio 3 dalies reikalavimus, arba apimami reglamento dėl [EB] 81 straipsnio 3 dalies taikymo. <...>“
4. Komisijos pranešimo dėl nedidelės svarbos susitarimų, kurie nežymiai riboja konkurenciją pagal [EB] 81 straipsnio 1 dalį (*de minimis*) (OL C 368, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 12 t., p. 125; toliau – *De minimis* pranešimas), 1, 2, 4, 6 ir 7 punktuose nurodyta:
„1. <...> Teisingumo Teismas išaiškino, kad [EB 81 straipsnio 1 dalis] netaikoma tada, kai susitarimo poveikis prekybai Bendrijos viduje arba konkurencijai yra nežymus.
2. Šiame pranešime, naudodama rinkos dalies ribas, Komisija [kiekybiškai išreiškė], kas nėra žymus konkurencijos ribojimas pagal [EB] 81 straipsnį. Šis negatyvus žymumo apibrėžimas nereiškia, kad įmonių, [viršijančių šiame pranešime nustatytas ribas, susitarimai] žymiai riboja konkurenciją. Tokie susitarimai gali [daryti tik] nereikšmingą įtaką konkurencijai ir todėl gali būti nedraudžiami pagal [EB] 81 straipsnio 1 dalį <...>.

<...>

4. Šiame pranešime nagrinėjama atvejais Komisija nekelia bylos nei gavusi prašymą, nei savo iniciatyva. Komisija [neskiria baudos, jei įmonės nuoširdžiai mano], kad susitarimui taikomas šis pranešimas. Šio pranešimo paskirtis taip pat yra pateikti gaires valstybių narių teismams ir valdžios institucijoms dėl [EB] 81 straipsnio taikymo, nors [jis nėra joms privalomas].

<...>

6. Pranešimas [iš anksto nelemia] jokio [EB] 81 straipsnio aiškinimo, kurį gali pateikti Teisingumo Teismas arba Pirmosios instancijos teismas. <...>

7. Komisija mano, kad įmonių susitarimai, darantys poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, [neriboja konkurencijos reikšmingai, kaip tai suprantama] pagal [EB] 81 straipsnio 1 dalį,

a) jei susitarimo šalių bendrai užimama rinkos dalis yra ne didesnė kaip 10 % bet kurios šiuo susitarimu paveiktos atitinkamos rinkos, kai susitarimą sudaro įmonės, kurios yra realios arba potencialios konkurentės, bet kurioje iš šių rinkų (konkurentų susitarimai) <...>

<...>“

Prancūzijos teisės nuostatos

5 Prekybos kodekso L. 420-1 straipsnis suformuluotas taip:

„Draudžiami suderinti veiksmai, susitarimai, aiškūs ar numanomi karteliai ar susivienijimai, net tiesiogiai ar netiesiogiai tarpininkaujant už Prancūzijos ribų įsteigtai grupės bendrovei, jeigu jų tikslas ar poveikis yra konkurencijos rinkoje ribojimas ar iškraipymas, būtent tie, kuriais:

- 1) kitoms įmonėms trukdoma patekti į rinką arba konkuruoti;
- 2) sudaromos kliūtys nustatyti kainas esant laisvai pasiūlos ir paklausos sąveikai rinkoje dirbtinai sudarant palankias sąlygas tokias kainas pakelti arba nuleisti;
- 3) ribojama arba kontroliuojama gamyba, rinkos, investicijos arba techninė pažanga;
- 4) dalijamasi rinkomis arba tiekimo šaltiniais.“

6 Šio kodekso L. 464-6-1 straipsnyje nustatyta, kad *Autorité de la concurrence* gali nuspręsti, jog nereikia tęsti procedūros, kai šio kodekso L. 420-1 straipsnyje paminėti veiksmai nesusiję su sutartimis, sudarytomis taikant Viešųjų pirkimų kodeksą, ir kai įmonių ar organizacijų, sudariusių atitinkamą susitarimą arba atlikusių atitinkamus veiksmus, bendrai užimama rinkos dalis neviršija tam tikrų ribų, atitinkančių nurodytąsias *De minimis* pranešimo 7 punkte.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

7 Siekdama plėtoti traukinio bilietų ir kelionių pardavimą internetu 2001 m. rugsėjo mėn. SNCF sudarė kelis susitarimus su Amerikos bendrove *Expedia*, kurios specializacija – kelionių pardavimas internetu, ir įsteigė kartu su ja bendrą dukterinę bendrovę *GL Expedia*. Interneto svetainėje *voyages-SNCF.com*, iki tol skirtoje informacijai teikti, traukinių bilietams rezervuoti ir parduoti internetu, suteikta vieta *GL Expedia* veiklai ir ji pakeista taip, kad, be pradinių savo paslaugų, dar galėtų siūlyti ir *online* kelionių agentūros paslaugas. 2004 m. šios bendros dukterinės bendrovės pavadinimas pakeistas į *Agence Voyages SNCF.com* (toliau – *Agence VSC*).

- 8 2009 m. vasario 5 d. sprendimu *Autorité de la concurrence* nusprendė, kad SNCF ir *Expedia* partnerystė įsteigiant *Agence VSC* yra kartelinis susitarimas, kuriuo pažeidžiami EB 81 straipsnis ir Prekybos kodekso L. 420-1 straipsnis, kurio tikslas ir poveikis – konkurentų nenaudai sudaryti šiai bendrai dukterinei bendrovei palankias sąlygas kelionių agentūrų paslaugų, teikiamų organizuojant poilsines keliones, rinkoje. Ji skyrė pinigines sankcijas *Expedia* ir SNCF.
- 9 *Autorité de la concurrence*, be kita ko, laikėsi nuomonės, kad *Expedia* ir SNCF yra konkurentės poilsinių kelionių agentūrų paslaugų, teikiamų *online*, rinkoje, kad jų užimamos šios rinkos dalys viršija 10 %, todėl *de minimis* taisyklė, nurodyta *De minimis* pranešimo 7 punkte ir Prekybos kodekso L. 464-2-1 straipsnyje, netaikytina.
- 10 *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) *Expedia* kaltino *Autorité de la concurrence* pervertinus *Agence VSC* turimas rinkos dalis. Šis teismas tiesiogiai nepriėmė sprendimo dėl šio apeliacinio skundo pagrindo. 2010 m. vasario 23 d. sprendime jis, be kita ko, nusprendė, kad, atsižvelgiant į Prekybos kodekso L. 464-6-1 straipsnio formuluotę ir visų pirma į veiksmazodžio „gali“ vartojimą, *Autorité de la concurrence* bet kuriuo atveju turi galimybę pradėti procedūrą dėl įmonių, kurių rinkos dalys yra mažesnės už šiame teisės akte ir *De minimis* pranešime nustatytas ribas, įgyvendintų veiksmų.
- 11 Nagrinėdamas *Expedia* pateiktą kasacinį skundą dėl šio sprendimo *Cour de cassation* pažymi, kad neginčijama, jog, kaip nusprendė *Autorité de la concurrence*, pagrindinėje byloje nagrinėjamo kartelio tikslas yra antikonkurencinis. Jis mano, kad atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką šioje srityje nėra įrodyta, jog Komisija pradėtų procedūrą dėl tokio kartelio tokiu atveju, kai atitinkamų rinkų dalys neviršytų *De minimis* pranešime nustatytų ribų.
- 12 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad *De minimis* pranešimo 4 ir 6 punktuose esantys teiginiai, pagal kuriuos jis yra neprivalomas valstybių narių teismams ir institucijoms ir iš anksto nelemia SESV 101 straipsnio aiškinimo, kurį gali pateikti Europos Sąjungos teismai, kelia abejonę dėl klausimo, ar šiame pranešime įtvirtintos rinkos dalies ribos yra nepaneigiama prielaida, kad nėra reikšmingo poveikio konkurencijai, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.
- 13 Šiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:
- „Ar SESV 101 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, jog pagal jas draudžiama, kad remdamasi SESV 101 straipsnio 1 dalimi ir nacionaline konkurencijos teise nacionalinė konkurencijos institucija pradėtų procedūrą ir taikytų sankcijas už susitarimus, įmonių asociacijų sprendimus ar suderintus veiksmus, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, tačiau nesiekia ribų, nustatytų Europos Komisijos [*de minimis*] pranešime?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 14 Pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 101 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal jas nacionalinei konkurencijos institucijai draudžiama taikyti SESV 101 straipsnio 1 dalį įmonių susitarimui, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, tačiau kuris nesiekia ribų, nustatytų Komisijos *de minimis* pranešime.
- 15 Reikia priminti, kad pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį nesuderinami su vidaus rinka ir draudžiami visi įmonių susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškreipimas vidaus rinkoje.

- 16 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vis dėlto įmonių susitarimas šia nuostata nedraudžiamas, jeigu jo poveikis rinkai yra tik nereikšmingas (1969 m. liepos 9 d. Sprendimo *Völk*, 5/69, Rink. p. 295, 7 punktas; 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Deere prieš Komisiją*, C-7/95 P, Rink. p. I-3111, 77 punktas; 1999 m. sausio 21 d. Sprendimo *Bagnasco ir kt.*, C-215/96 ir C-216/96, Rink. p. I-135, 34 punktas ir 2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Asnef-Equifax ir Administración del Estado*, C-238/05, Rink. p. I-11125, 50 punktas).
- 17 Taigi, SESV 101 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas taikomas, tik jei įmonių susitarimo tikslas ar poveikis – labai apriboti konkurenciją bendrojoje rinkoje ir jeigu jis gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą (1995 m. spalio 24 d. Sprendimo *Bayerische Motorenwerke*, C-70/93, Rink. p. I-3439, 18 punktas; 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Javico*, C-306/96, Rink. p. I-1983, 12 punktas ir 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Pedro IV Servicios*, C-260/07, Rink. p. I-2437, 68 punktas).
- 18 Kalbant apie valstybių narių institucijų vaidmenį laikantis Sąjungos teisės konkurencijos srityje, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytas glaudus SESV 101 straipsnyje įtvirtinto kartelių draudimo ir atitinkamų nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų ryšys. Kai nacionalinė konkurencijos institucija įmonių susitarimui, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, taiko kartelius draudžiančias nacionalinės teisės nuostatas, pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ji kartu privalo taikyti ir SESV 101 straipsnį (2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, 77 punktas).
- 19 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 2 dalį taikant nacionalinę konkurencijos teisę tokie karteliai negali būti draudžiami, jeigu jais neribojama konkurencija, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį.
- 20 Remiantis tuo darytina išvada, kad valstybių narių konkurencijos institucijos gali taikyti kartelius draudžiančias nacionalinės teisės nuostatas įmonių susitarimui, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, tik jei šiuo susitarimu reikšmingai apribojama konkurencija vidaus rinkoje.
- 21 Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokio apribojimo buvimą reikia vertinti atsižvelgiant į konkrečią tokio susitarimo situaciją (žr. 1971 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Cadillon*, 1/71, Rink. p. 351, 8 punktą). Reikia išnagrinėti, be kita ko, jo nuostatų turinį, siekiamus tikslus ir ekonominį bei teisinį kontekstą (žr. 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *GlaxoSmithKline Services ir kt. prieš Komisiją*, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P ir C-519/06 P, Rink. p. I-9291, 58 punktas). Taip pat reikia atsižvelgti į prekių ar paslaugų, kuriems jis taikomas, pobūdį, ir į realias nagrinėjamos rinkos ar rinkų veikimo sąlygas bei struktūrą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Asnef-Equifax ir Administración del Estado* 49 punktą).
- 22 Atlikdamas analizę Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, kad išskirtinės teisės susitarimas, net ir nustatantis visišką teritorinę apsaugą, dėl silpnos suinteresuotųjų asmenų padėties rinkoje daro tik nedidelį poveikį nagrinėjamai rinkai (žr. minėto Sprendimo *Völk* 7 punktą ir minėto Sprendimo *Cadillon* 9 punktą). Tačiau kitais atvejais jis nesirėmė suinteresuotųjų asmenų padėtimi atitinkamoje rinkoje. Pavyzdžiui, minėto Sprendimo *Bagnasco ir kt.* 35 punkte jis nusprendė, kad kartelis tarp bankų asociacijos narių, kuriuo panaikinta galimybė išlaikyti fiksuotą palūkanų normą kredito einamojoje sąskaitoje atidarymo atžvilgiu, negali reikšmingai riboti konkurencijos, nes palūkanų normų pokytis priklauso nuo objektyvių veiksnių, kaip antai pokyčių pinigų rinkoje.
- 23 Iš *De minimis* pranešimo 1 ir 2 punktų matyti, kad nustatydama rinkos dalies ribas Komisija siekia kiekybiškai išreikšti tai, kas nėra reikšmingas konkurencijos apribojimas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį ir šio sprendimo 16 ir 17 punktuose nurodytą teismo praktiką.

- 24 Kalbant apie *De minimis* pranešimo formuluotę, pažymėtina, kad jo neprivalomumas tiek konkurencijos institucijoms, tiek valstybės narės teismams pabrėžtas jo 4 punkto trečiame sakinyje.
- 25 Be to, šio pranešimo 2 punkto antrame ir trečiame sakiniuose Komisija pažymi, kad naudojamos rinkos dalies ribos kiekybiškai išreiškia tai, kas nėra reikšmingas konkurencijos ribojimas, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, tačiau šis negatyvus tokio apribojimo reikšmingumo apibrėžimas nereiškia, kad įmonių, viršijančių šias ribas, susitarimai reikšmingai riboja konkurenciją.
- 26 Galiausiai, priešingai, nei Komisijos pranešime dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo (OL C 101, 2004, p. 43), *De minimis* pranešime nėra jokios nuorodos, jog valstybių narių konkurencijos institucijos patvirtina, kad pripažįsta jame nurodytus principus ir sutinka jų laikytis.
- 27 Iš *De minimis* pranešimu siekiamų tikslų, kaip antai nurodytų jo 4 punkte, taip pat matyti, kad šiuo pranešimu nesiekama saistyti konkurencijos institucijų ir valstybių narių teismų.
- 28 Iš tiesų iš šio punkto matyti, pirma, kad tuo pranešimu siekiama nurodyti, kaip Komisija, veikdama kaip Sąjungos konkurencijos institucija, pati taikys SESV 101 straipsnį. Todėl *De minimis* pranešimu Komisija apribojo savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šio pranešimo turinio nepažeisdama bendrųjų teisės principų, visų pirma vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių apsaugos (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 211 punktą). Antra, ji siekia pateikti gaires valstybių narių teismams ir institucijoms dėl šio straipsnio taikymo.
- 29 Remiantis tuo darytina išvada, kad, kaip Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, Komisijos pranešimas, kaip antai *De minimis* pranešimas, valstybėms narėms neprivalomas (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 14 d. Sprendimo *Pfleiderer*, C-360/09, Rink. p. I-5161, 21 punktą).
- 30 Be to, šis pranešimas paskelbtas 2001 m. *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje, kurios paskirtis, skirtingai nuo L serijos, – skelbti ne teisiškai privalomus aktus, o tik su Sąjunga susijusią informaciją, rekomendacijas ir nuomones (pagal analogiją žr. 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Polska Telefonia Cyfrowa*, C-410/09, Rink. p. I-3853, 35 punktą).
- 31 Remiantis tuo darytina išvada, kad siekdama nustatyti, ar konkurencija ribojama reikšmingai, ar ne, valstybės narės konkurencijos institucija gali atsižvelgti į *De minimis* pranešimo 7 punkte nustatytas ribas, tačiau neprivalo jų laikytis. Tokios ribos iš tiesų yra tik vieni iš požymių, galinčių leisti šiai institucijai nustatyti apribojimo reikšmingumą konkrečioje susitarimo situacijoje.
- 32 Priešingai, nei per posėdį tvirtino *Expedia*, dėl valstybės narės konkurencijos institucijos pradėtų procedūrų ir susitarusioms įmonėms, nepasiekusioms *De minimis* pranešime nustatytų ribų, skirtų sankcijų savaime negali būti pažeisti teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principai atsižvelgiant į šio pranešimo 4 punkto formuluotę.
- 33 Be to, kaip generalinė advokatė pažymėjo išvados 33 punkte, pagal bausmių teisėtumo principą nereikalaujama, kad *De minimis* pranešimas būtų laikomas nacionalinėms institucijoms teisiškai privaloma teisės norma. Iš tiesų karteliai jau yra draudžiami pagal Sąjungos pirminę teisę, t. y. SESV 101 straipsnio 1 dalį.
- 34 Kadangi *Expedia*, Prancūzijos vyriausybė ir Komisija rašytinėse pastabose ar per posėdį išreiškė abejonių dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo teiginio, kad neginčijama, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamo kartelio tikslas yra antikonkurencinis, primintina, kad pagal SESV 267 straipsnyje numatytą procedūrą, grindžiamą aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo

Teismo kompetencijos atskyrimu, bet koks pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių vertinimas priskiriamas nacionalinio teismo jurisdikcijai (žr. 2010 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Winner Wetten*, C-409/06, Rink. p. I-8015, 49 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

- 35 Be to, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką taikant SESV 101 straipsnio 1 dalį nereikia atsižvelgti į konkretų susitarimo poveikį, jei paaiškėja, kad susitarimo tikslas yra konkurencijos ribojimas, trukdymas arba iškreipimas (šiuo klausimu žr. 1966 m. liepos 13 d. Sprendimą *Consten ir Grundig prieš Komisiją*, 56/64 ir 58/64, Rink. p. 429; 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. prieš Komisiją*, C-272/09 P, Rink. p. I-12789, 65 punktą ir Sprendimo *KME Germany ir kt. prieš Komisiją*, C-389/10 P, Rink. p. I-13125, 75 punktą).
- 36 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad „pažeidimas dėl susitarimo tikslo“ ir „pažeidimas dėl susitarimo poveikio“ skiriasi tuo, jog tam tikros įmonių susitarimo formos dėl paties savo pobūdžio gali būti laikomos žalingomis normaliai konkurencijai veikti (2008 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Beef Industry Development Society ir Barry Brothers*, C-209/07, Rink. p. I-8637, 17 punktas ir 2009 m. birželio 4 d. Sprendimo *T-Mobile Netherlands ir kt.*, C-8/08, Rink. p. I-4529, 29 punktas).
- 37 Todėl darytina išvada, kad susitarimas, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurio tikslas yra antikonkurencinis, dėl savo pobūdžio ir, neatsižvelgiant į bet kokią konkretų jo poveikį, yra reikšmingas konkurencijos apribojimas.
- 38 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: SESV 101 straipsnio 1 dalis ir Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 2 dalis aiškintinos taip, kad pagal jas nacionalinei konkurencijos institucijai nedraudžiama taikyti SESV 101 straipsnio 1 dalies įmonių susitarimui, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, tačiau nesiekia ribų, nustatytų Komisijos *de minimis* pranešime, jeigu šiuo susitarimu reikšmingai ribojama konkurencija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 101 straipsnio 1 dalį ir 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal jas nacionalinei konkurencijos institucijai nedraudžiama taikyti SESV 101 straipsnio 1 dalies įmonių susitarimui, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, tačiau nesiekia ribų, nustatytų Europos Komisijos pranešime dėl nedidelės svarbos susitarimų, kurie nežymiai riboja konkurenciją pagal [EB] 81 straipsnio 1 dalį (*de minimis*), jeigu šiuo susitarimu reikšmingai ribojama konkurencija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Parašai.